

Sygn. akt IV CSK 451/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa G. B.

przeciwko A. K.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego A. K.

przeciwko G. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 stycznia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki (pozwanej wzajemnej)

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 11 grudnia 2013 r., sygn. akt III Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) oddala wniosek powoda wzajemnego A.K. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka (pозwana wzajemna) G. B. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 11 grudnia 2013 r. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej (składającej się z dwu elementów: skargi kasacyjnej oraz jej uzupełnienia) do rozpoznania został oparty na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Zdaniem skarżącej w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, które przedstawione zostało w formie pytania: „czy w sytuacji gdy przepisy prawa przewidują domniemanie, do ich obalenia wystarczający jest dowód przeciwny, czy też dowód przeciwieństwa obalający twierdzenie, z których strona wywodzi skutki prawne”. Ponadto skarżąca wskazała na potrzebę wykładni przepisów prawnych wywołujących poważne wątpliwości w orzecznictwie sądów, mianowicie art. 6 k.c. w zw. z art. 627 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego

rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Natomiast jeśli skarżąca jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinna wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Wniosek powódki o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia wskazanych wymagań. Zagadnienie rozkładu ciężaru dowodu i wykładnia art. 6 k.c. nie należy do kategorii zagadnień nowych, budzących istotne wątpliwości i dotychczas nierozstrzygniętych w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 1996 r., III CKN 6/96; z dnia 27 marca 2014 r., III CSK 94/13). Dotyczy to także obowiązków strony zmierzającej do obalenia domniemania (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2013 r., IV CSK 282/12, niepubl.; z dnia 6 lutego 1998 r., I CKN 484/97, niepubl. oraz wyrok z dnia 20 kwietnia 1994 r., I CRN 44/94, OSNC 1994/12/245).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek powoda wzajemnego A. K. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego albowiem uzupełnione pismo procesowe nazwane

„odpowiedź na skargę kasacyjną” zostało wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 167 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. - zob. też orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia: 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003 nr 9, poz. 120; 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00, niepubl., 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, niepubl.; z dnia 14 lutego 2012 r., II PK 139/11, niepubl.).